

bemærke, hvad Forslagets Indhold angaaer? (Holberg begynder Ordet.) Ja, jeg maa antage, at, saaledes som Discussionen hidtil har dannet sig, efter den formelle Bending, Sagen har taget, vilde det være uheldigt, om de vedkommende Medlemmer vare affkaarne fra nu at kunne indlade sig paa Sagens Realitet. Det havde vistnok været rigtigt, at man ved Siden af at yttre sig, om Sagen skulde overgives til et Udvalg, eller ikke, havde havt de Bemærkninger ved Haanden, som man vilde gøre, hvad selve Indholdet angik. Da, som sagt, imidlertid Discussionen uheldig har holdt sig til den formelle Side, mener jeg — og jeg antager, at Thinget er enigt deri (Ja!) — at de vedkommende Medlemmer ikke kunne anses for at være affkaarne Udgang til at yttre sig om Indholdet, fordi de have talt 2 Gange om denne formelle Deel af Sagen. Den ærede Landsstingsmand har altsaa Ordet.

Holberg: Jeg vilde blot tillade mig at gøre den Bemærkning, at, da det endnu er aldeles uvist, hvilken Afgjørelse hiint Spørgsmaal vil faae, kan jeg for mit Vedkommende ingen Interesse have af at indlade mig paa selve Sagen.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget ellers ønsker at yttre sig? (Ophold.) Saa vil jeg dog tillade mig en Bemærkning ved Forslaget, som jeg vilde henstille, hvorvidt Noget af Thingets Medlemmer maatte tage Hensyn til den, saafremt Sagen ikke overgik til et Udvalg, men kom til anden Behandling uden at noget Udvalg var nedsat. Min Bemærkning angaaer en Omstændighed, som jeg mener maa medføre, at Forslaget i alt Fald maatte gaae tilbage til det andet Thing; idetmindste anseer jeg det for meget tvivlsomt, hvorvidt dette kunde undgaaes. Der er nemlig kommet en Modsigelse ind i Forslaget, som jeg skal tillade mig, at gøre opmærksom paa. I den 2den Paragraph hedder det nemlig: „Livrenten ophører for Enken, naar hun gifter sig igjen, for hvert af Børnene med det fyldte femtende Aar“. § 3 refererer sig ganske dertil; § 4 ligeledes. Det er den almindelige Regel, der er stillet i Forslaget, at det femtende Aar skal være Grændsen for Børnernes Ret til Livrente. Anvendelsen af denne Regel er gjort i

§§ 8, 9 og 10; men der er Reglen anvendt saaledes, at Retten er sat, til det 18de Aar. Det hedder nemlig i § 8: „For Enken efter en Kriger, som er falden eller død af sine Saar, bestemmes Livrenten til 6 Rbd. maa- nedlig; er han død af Sygdom, bestemmes den til 4 Rbd. Naar der ingen Enke er, fordeles den samme Livrente ligelig mellem de af Mandens arveberettigede Børn, som endnu ikke have fyldt 18 Aar, dog at intet Barn erholder mere end det Halve af hvad Enken vilde have faaet; og ophører Livrenten for ethvert af dem med det fyldte 18de Aar. Gifter Enken sig igjen, da gaaer hendes Livrente paa samme Maade over paa hendes Mandes arveberettigede Børn under 18 Aar.“ Jeg beder erindret, at der staaer i § 2, at Livrenten ophører for Enken, naar hun gifter sig igjen, for hvert af Børnene med det fyldte femtende Aar.“ Det er altsaa vistnok, at der er indløbet en Modsigelse i Forslaget, jeg skal tillade mig at forklare, hvorfra den hidrører. Der var nemlig i det andet Thing under 3die Behandling stillet et Ændringsforslag til § 8; men Ændringsforslaget indskrænkede sig til at foreslaae en Forandring i § 8, saaledes, at hvor der stod „15 Aar“ i § 8, skulde dette forandres til „18 Aar“. Da Ændringsforslaget ikke gik ud paa, samtidigt dermed at faae § 2 og de dertil svarende Paragrapher forandrede, blev Reglen staaende i § 2, men Anvendelsen forandret i § 8. Dersom det nu havde været Tilfældet, at dette Ændringsforslag havde omfattet baade § 8 og § 2, men Forslaget desuagtet var blevet affattet saaledes, som det er, saa vil jeg troe, at man nu kunde have undgaaet, at Forslaget maatte gaae tilbage til Folkethinget; thi da vilde det have tilkjendegivet sig som en Redaktionsfeil i Affattelsen, idet Afstemningen ikke var bleven fulgt. Nu derimod mangler der en Afstemning til en Forandring i § 2. Jeg skal derhos tilføie, at saaledes som § 10 refererer sig til §§ 8 og 9, bliver det endog uvist, om og hvorvidt den skal referere sig til § 8, der sætter Grændsen for Børnernes Ret til det 18de Aar, eller til § 2, som sætter Grændsen for Børnernes Ret til det 15de Aar. Jeg har tilladt mig at bemærke dette, fordi jeg mener,